

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Fencsik Flóra*

Cím:

Kicsit lassabban

244 **„fedezzük fel Pestet”!**

A nyitott busz örömei — Elragadtatás a Halászbástyán

(Hely)

NÉPESZAVA

(Köt. v. füz.) (Oldal)

1962. aug. 25.

OSZTÁLYOZÁS

Tárgy

910.2

Hely

Idő

„1962”

Személy

Helyszám

Robogunk az IBUSZ nyitott városnéző autóbusszával a pesti utcán. A járókelők meg-megállnak, a szembejövő autóbussz utasai irigykedve nézik a szigorúan felhúzott ablakok mögül ezt a nagyszerű nyári járművet. Az előttem ülő lipcsei fiatalasszony szöke fűrtjei lobognak a nyári szélben. Igazán kellemes így várost nézni még ebben a kánikulában is.

Csak ne szaladnánk ennyire! Még a pesti öslakos szeme is szívesen megpihenne egy-egy szebb szobron, épületen, hát még a külföldieké! Csak úgy kapkodják a fejüket, s görcsösen igyekeznek megrögzíteni benyomásaikat. Szívesen feljegyeznék, hova látogassanak el még egyszer, hosszabb időre, de már a következő látnivalóra hívják fel figyelmüket. A német fiatalasszony férje az obligát »csőretöltött« teleobjektíves géppel lesi a lekatintani valót, de már el is hagytuk... Az idegenvezetőnő, *Asztalos Béláné* lakadatlan igyekezettel és kiszáradó torokkal magyarázza a mikrofonba a látnivalókat magyar és német nyelven (s ha van angol utas, angolul is), de egy pillanatban ő is csak egy dologról tud szólni, s mire a Körönd szobraira németül is felhívja a figyelmet, már a November 7 térre értünk.

Pedig milyen kitűnően állították össze az útvonalat! A Roosevelttér, az Akadémia megnézése

után a *Váci utcán* futunk végig, majd a *Kálvin tere*t, a *Nemzeti Múzeumot* érintve kiszaladunk a *Rákóczi útra* s kikötünk a *Népt stadionban*. Innen a széles *Dózsa György úton* át a *Hősök tere*re érünk, bekukkantunk a *Városligetbe*, majd a *Népköztársaság útján* végigrobogva a *Bazilikát*, a *Parlamentet* érintjük, s *Margit-hídon* át a *Szigetre* érünk. Itt állunk meg másodszer, néhány percre a japánkert víz-esésénél. Majd az *Árpád-hídon* át Budára kerülünk. *Óbuda romantikáját* röptünkben magunkba szívja, s a *Mártírok útján* át a *várnegyedbe* jutunk. Az ódon városrész utcácskáinak hangulatát még föl sem fogtuk, s már a *Mátyás-templomnál* vagyunk. A *Halászbástyáról* lepillantunk a városra. — külföldi vendégeink itt jutnak el az elragadtatás csúcára. Ezután a *Gellérthegyre* kapaszkodunk fel, s a *Citadella* bástyájáról megint lepillantunk a fényben fürdő, szépséges városra, melynek zöld vizén ezüscsíkot hasonlít a szárnyashajó... Legifjabb büszkeségünk következik: a *lágymányosi lakótelep*. Jó lenne nemcsak a szélét érinteni, hanem be is hajtani egyik utcájába, ha lenne már jó út és — ha lenne idő. De így már a *Lánchídon* is vagyunk, s visszaérkeztünk a *Belvárosba*.

Mit lehetne kihagyni ebből a végigszárgulított útvonalból? Semmit. Szép

és büszkélkedni való minden, amit a külföldi és vidéki vendégeknek mutatunk. Még a gyakori állványerdőn sincs mit szégyenkezni: az élet jelei ezek. Legfeljebb a Kálvin tér tűzfalai közt restelkedik egy kicsit a pesti ember azon, hogy még mindig nem épült be e forgalmas tér. De a mellettem ülő középkorú kolozsvári asszony épp itt kiált fel elragadtatva:

— *De szépen rendezték! 1946-ban jártam Pesten utoljára, istenem, hogy festett akkor!*

Kihagyni tehát kár lenne bármit is. *A menetidőt kellene valami módon hosszabbra venni*. Igaz: e városnézések célja csupán a figyelem felkeltése a város egy-egy részletére, ahova a turisták majd magukban is ellátogatnak hosszabb időre. Az is igaz: a városnéző buszok ma már oly népszerűek, hogy harmat indítanak belőlük naponta. De ha például ez a délelőtti járat nem 10-től 1-ig, hanem 9-től 1-ig tenné meg ugyanezt az utat, *többször állhatna meg, vagy lassíthatna le*, s módot nyújtana a vendégeknek a látványok mélyebb beszívására, elraktározására; esetleg egy pohár frissítő elfogyasztására a Szigeten, vagy a Gellérthegyen — s nem sikkadna el annyi látnivaló és magyarázat emléke. Jó és ügyes akció, méltán népszerű. *Megérdemli a tökéletesítést, a tömény, zsúfolt élmény feloldását.*

Fencsik Flóra